

چه کسی مسئول کیفیت حسابرسی است؟

✍ معصومه امیری

سخنرانی جورج آر. بوتیک (George R. Botick)، عضو هیئت نظارت بر حسابداری شرکتهای سهامی عام آمریکا (PCAOB) در رویداد «تضمین یکپارچگی: هجدهمین کنفرانس سالانه حسابرسی»^۱ در دانشکده کسب و کار زیکلین (Zicklin School of Business)، کالج باروخ (Baruch College)

عصر به خیر و از معرفی صمیمانه شما سپاسگزارم. خوشوقتم که به نیویورک سیتی برگشته‌ام و این فرصت را دارم که در این بعدازظهر با شما باشم و چند دیدگاه را با شما به اشتراک بگذارم. قبل از این که ادامه دهم، آگاه باشید که نظرهایی که امروز اینجا مطرح می‌کنم، نظرهایی شخصی من هستند و نباید به هیئت نظارت بر حسابداری شرکتهای سهامی عام آمریکا، همکارانم در هیئت یا کارشناسان هیئت نسبت داده شوند.

در طول ۱۷ سال گذشته، کنفرانس سالانه حسابرسی باروخ، یک حرکت پیشرو برای تسهیل و تشویق تبادل اطلاعات و ایده در میان همه ابعاد زیست‌بوم گزارشگری مالی بوده است و امروز، هجدهمین کنفرانس، همین سنت ارزشمند را ادامه می‌دهد.

هنگامی که برای با شما بودن در امروز آماده می‌شدم، به زندگی جذاب و اثرگذار برنارد باروخ (Bernard Baruch) نیز اندیشیدم. آقای باروخ یک سرمایه‌دار چیره‌دست

سهامی عام امریکا برای سالهای ۲۰۲۲ تا ۲۰۲۶، یک دوره چهار قسمتی را به تصویر می‌کشد تا اطمینان پیدا شود که هیئت نظارت بر حسابداری شرکتهای سهامی عام امریکا، در حال حاضر و همچنین در آینده، ماموریت خود را انجام می‌دهد.

• **به روز کردن استانداردها** - ما بلندپروازانه‌ترین برنامه کار هیئت طی ۲۱ سال گذشته در زمینه استانداردهای قانونگذاری را ارائه کردیم. تضمین این که استانداردهای حسابرسی موجود ما، حسب نیاز، به روز شده‌اند، و "مناسب برای هدف" هستند، تا به انتظارهای سرمایه‌گذاران در حال حاضر و در آینده پاسخ دهند، ضروری است.

• **افزایش بازرسیها** - گزارشهای بازرسی ما شفافیت بیشتری دارند، از جمله یک بخش جدید درباره استقلال حسابرس و گستره‌ای از دیگر پیشرفت‌ها تا گزارشها را شفافتر، مربوطتر و مفیدتر کنند. به طور کلی، من باور دارم که هر چه هیئت نظارت بر حسابداری شرکتهای سهامی عام امریکا بتواند شفافیت بیشتری پیرامون فعالیت‌های ما در زمینه نظارت بر حسابرسی و داده‌های گردآوری شده فراهم کند، برای سرمایه‌گذاران، حسابرسان، کمیته‌های حسابرسی و دیگر ذینفعان، سودمندتر خواهد بود.

• **تقویت اجرا** - شما پیش از این در فصلهای قبل درباره فعالیت‌های اجرایی ما شنیده‌اید. باید اشاره کنم که همه جریمه‌های نقدی که هیئت جمع‌آوری می‌کند، به طور مستقیم به دانش پژوهی اختصاص می‌یابد تا حرفه حسابرسی را ارتقا دهد. امسال در حدود ۷۰ درصد از دریافت‌کنندگان، کمک‌هایی کمتر از ۷۵٫۰۰۰ دلار دریافت کرده‌اند. در واقع، ۳۶۹ پژوهشگر هیئت نظارت بر حسابداری شرکتهای سهامی عام امریکا در سال ۲۰۲۳، بیشترین تعداد دریافت‌کننده در تاریخ برنامه هستند، که این افزایش به طور عمده ناشی از گسترش تعداد موسسه‌های واجد شرایط برای شرکت در برنامه است. از زمان شروع این برنامه در سال ۲۰۱۱، هیئت نظارت بر حسابداری شرکتهای سهامی عام امریکا ۲۲/۴ میلیون دلار به حدود ۲٫۲۴۰ دریافت‌کننده برای دانش پژوهی اعطا کرده است.

• **بهبود اثربخشی سازمانی** - تلاشهای هیئت نظارت بر حسابداری شرکتهای سهامی عام امریکا برای بهبود اثربخشی

و مورد احترام بود که به عنوان مشاور برای شش رئیس جمهور بین سالهای ۱۹۱۶ تا ۱۹۶۰ خدمت کرد. او زندگی جالب توجهی داشت که در دوره‌ای قرار گرفت که ایالات متحد رشد اقتصادی شگفت‌انگیزی را تجربه کرده و تبدیل به یک رهبر جهانی شد. با توجه به موفقیت او در امور مالی و نقش اثرگذار او در کمک به تدوین سیاست دولت، من فقط می‌توانم تصور کنم که آقای باروخ افتخار می‌کرد که نامش را بر این کنفرانس نهاده‌اند و از تبادل قدرتمند ایده‌ها درباره موضوعهای مهم اثرگذار بر سرمایه‌گذاران و بازارهای سرمایه که قرار است نماینده آن‌ها باشد، لذت می‌برد.

من گمان می‌کنم آقای باروخ بر این باور بود که بازارهای سرمایه‌ای دارای کارکرد مناسب، وابسته به گزارشگری مالی معتبر با پشتوانه حسابرسیهای مستقل موشکافانه هستند. این گفته او معروف است که: "طی هشتاد و هفت سالی که از عمر من می‌گذرد، شاهد جایگزینی کامل انقلابهای فناوری بودم؛ اما هیچکدام از آن‌ها نیاز به شخصیت در فرد یا توانایی تفکر را بر طرف نکرده‌اند." بنابراین گمان می‌کنم او عنوان کنفرانس امروز را تایید می‌کرد: "تضمین یکپارچگی".

با این پیش‌زمینه، صحبت‌هایم را بر اهمیت حرفه حسابرسی برای اجتماع و نیاز به حسابرسیهای باکیفیت متمرکز خواهم کرد. همچنین، سعی می‌کنم به پرسش "چه کسی مسئول حسابرسی است؟" پاسخ دهم.

بیا بید با نقش هیئت نظارت بر حسابداری شرکتهای سهامی عام امریکا شروع کنیم، که بسیار روشن است. در واقع، سه واژه اول قانون ساربینز-اکسلی (Sarbanes-Oxley Act) است: "برای محافظت از سرمایه‌گذاران". بخش ۱۰۱ از این قانون، بیان می‌کند که ماموریت هیئت نظارت بر حسابداری شرکتهای سهامی عام امریکا، "نظارت بر حسابرسی شرکتهای سهامی عام که موضوع قوانین بورسهای اوراق بهادار هستند، و رویدادهای مربوط، به منظور محافظت از منافع سرمایه‌گذاران و فراتر از آن، منافع عمومی، در تهیه گزارشهای حسابرسی آگاهی‌بخش، صحیح و مستقل" است. محافظت از سرمایه‌گذاران، چرایی ما و نقطه تمرکز همه فعالیت‌های ماست.

برنامه راهبردی هیئت نظارت بر حسابداری شرکتهای

سازمانی و ساده‌سازی فرایندها، با کارکنان ماهر ما تشدید شده است. بیشتر کارکنان، هیئت نظارت بر حسابداری شرکت‌های سهامی عام را به عنوان "جایی فوق‌العاده برای کارکردن" توصیف کرده‌اند.

من به‌طور کامل از اولویت‌های برنامه راهبردی حمایت می‌کنم. این اقدامها به هیئت اجازه می‌دهد ماموریتی که در بخش ۱۰۱ از قانون ساریینز-آکسلی بیان شده را انجام دهد. اجرای این اولویتها نه تنها به سرمایه‌گذاران سود می‌رساند، بلکه به شکل‌های مختلف به همه حرفه حسابداری کمک می‌کند؛ از جمله:

- استفاده از دانش پژوهی برای کمک و تشویق دانشجویان با پیش‌زمینه‌های مختلف برای ورود به حرفه حسابداری؛
- به‌روز کردن استانداردها که به تضمین این مورد کمک می‌کند که حسابرسی‌هایی که به‌وسیله حسابسان مستقل انجام شده، پاسخگوی نیازهای سرمایه‌گذاران است؛ و
- تضمین اینکه حسابسان استانداردهای کاربردی را رعایت می‌کنند و آن حسابسانی که به قوانین بی‌توجهی می‌کنند، مورد انتظام‌بخشی قرار می‌گیرند.

این واقعیت محض که کنگره هیئت نظارت بر حسابداری شرکت‌های سهامی عام آمریکا را تاسیس کرد تا بر حسابرسیهای شرکت‌های سهامی عام نظارت کند، بر مسئولیت مهم انکارناپذیر حسابرس مستقل تاکید می‌کند. مزایای انجام حسابرسیهای باکیفیت صورت‌های مالی توسط حسابرس مستقل برای جامعه را نمی‌توان نادیده گرفت. فکر می‌کنم همه در این باره توافق داریم.

چه کسی مسئول کیفیت حسابرسی است؟

اکنون که "چرایی" خود را در نظر گرفتیم، این‌که چرا حسابرسیها برای حفظ بازارهای سرمایه سالم بسیار اهمیت دارند، اجازه بدهید به پرسش برگردیم، "چه کسی مسئول حسابرسی است؟" گزینه‌های زیر را در نظر بگیرید: الف) حرفه حسابرسی، ب) کمیته‌های حسابرسی، پ) شرکت‌های سهامی عام، ت) مراجع انتظام‌بخشی، ث) سرمایه‌گذاران، و یا ج) جامعه دانشگاهی.

این فهرست ممکن است گسترده‌تر از آن باشد که شما در

ابتدا می‌اندیشیدید. من به شما می‌گویم که هرکدام از این گزینه‌ها، یک پیوند منحصر به فرد در زنجیره گزارشگری مالی دارد و هرکدام وظیفه دارد که عملکرد باکیفیت حسابرسی را تضمین کند. هر پیوند از نظر اهمیت متفاوت است. بعضی مسئولیت روشن‌تر و مستقیم‌تری نسبت به کیفیت حسابرسی دارند، مانند حرفه حسابرسی و کمیته‌های حسابرسی؛ در حالی که دیگر پیوندها در زنجیره، نقش غیرمستقیم‌تری دارند. اما اشتباه نکنید، هرکدام در تضمین توانایی حرفه حسابرسی برای اجرای حسابرسیهای باکیفیت در سالهای پیاپی، نقشی ایفا می‌کنند. من از اندیشه‌های شما درباره این پرسش استقبال می‌کنم.

برای اهداف امروزمان، در ابتدا زمان خود را به حرفه حسابرسی اختصاص می‌دهیم. حسابسان مستقل صورتهای مالی، به‌طور ذاتی در خطوط مقدم محافظت از سرمایه‌گذاران قرار دارند و به‌عنوان نگهبانان دروازه‌های بازارهای سرمایه عمل می‌کنند. من همیشه خندهام می‌گیرد وقتی می‌شنوم شخصی می‌گوید که حسابرسی خسته‌کننده است. واقعیت این است که تعداد خیلی کمی از مشاغل نسبت به کار حسابرس مستقل صورتهای مالی، در نهایت اثر بیشتری بر جامعه به‌عنوان یک کل دارند. فقط به اثری که انرون (Enron) و ورلدکام (WorldCom)، در میان موارد دیگر، در نبود کیفیت حسابرسی بر اقتصاد گسترده‌تر داشتند، بیاندیشید.

دست‌کم از زمان تصویب قوانین اوراق بهادار و بورسها در سال ۱۹۳۳ و ۱۹۳۴، نقش حسابرس مستقل به‌عنوان "محافظ ۲" سرمایه‌گذاران و منافع عمومی، به‌طور گسترده به رسمیت شناخته شده است. محافظ به‌عنوان یک متخصص مستقل تعریف می‌شود که در جایگاهی بین سرمایه‌گذاران و مدیران قرار دارد، تا نقش ناظر را ایفا کند. در واقع، یک مقاله دانشگاهی اظهار می‌کند که "در نبود محافظان موثر، معقول است که باور کنیم کارایی بازار کمتر خواهد شد، هزینه سرمایه بیشتر خواهد شد و ساختار راهبری شرکتی ما به مخاطره خواهد افتاد."

به‌ویژه در زمانهای بی‌اطمینانی، نقش حسابرس صورتهای مالی که حسابرسیهای باکیفیت انجام می‌دهد، هرگز ضروری‌تر و مهمتر نبوده است. در نظر بگیرید که در

درس بخوانم و این حرفه را یاد بگیرم و عضوی از این حرفه
پرافتخار باشم! عضوی از این حرفه بودن، امتیازی است که
نباید آن را دستکم بگیرید.

حرفه حسابرسی یک حرفه منعطف و شریف است و من باور
دارم "رسالتی" است که با اجرای حسابرسیها، به عموم مردم
خدمت می‌کند. همانطور که گفتم، اعتماد و درستکاری، سنگ
بنای بازارهای سرمایه ما هستند و از تخصیص کارآمد سرمایه
حمایت می‌کنند. این اعتماد به‌طور عمده از کار انجام‌شده
به‌وسیله حسابرس مستقل ناشی می‌شود. کمی که جلوتر
برویم، با انجام حسابرسیهای باکیفیت، کار حسابرس مستقل
به‌واقع از شیوه زندگی ما پشتیبانی می‌کند. در سال ۱۹۸۴،
دادگاه عالی از حسابدار رسمی مستقل به‌عنوان یک "ناظر
عمومی"^۳ نام برد و نقش او را معادل درخواست "وفاداری
کامل به اعتماد عمومی" توصیف کرد.

بر اساس نظرسنجی **گالوپ** (Gallup)، ماموریت و هدف،
دلایل اصلی است که دانش‌آموختگان دانشکده، شغلی را
به‌عنوان شغل خوب توصیف می‌کنند. شاید اگر ما حسابرسی
را به‌عنوان شغلی که "تفاوت‌ساز است" بازتعریف می‌کردیم،
دانشجویان بیشتری وارد حرفه می‌شدند، چیزی که به‌شدت
به آن نیاز داریم. کتاب **دانیل پینک** (Daniel Pink) درباره
هویج در برابر چوب را به‌یاد آوردم. او گفت پاداشی که کارکنان
به‌واقع می‌خواهند، اختیار، سلطه و هدف در مشاغل خود
است. سلطه به‌عنوان "ضرورت بهترشدن در چیزی که اهمیت
دارد" توصیف شده است. هدف به‌عنوان "آرزوی انجام آنچه
در خدمت چیزی بزرگتر از خودمان انجام می‌دهیم" توصیف
می‌شود. در هر دو مورد، حرفه حسابرسی متناسب با تعاریف
است. اما این نوع امتیاز، با خود مسئولیت به‌همراه دارد، در
قبال جامعه سرمایه‌گذاری، در قبال جامعه به‌طور کلی و حتی
در قبال دیگران در این حرفه.

وقتی امروز فرصت پرداختن به همه چالشهای پیش‌روی
مجرای استعداد حسابرسی را نداریم، فکر می‌کنم منصفانه
است اگر بپذیریم که سالها طول کشیده است تا حرفه به
اینجا برسد، **انجمن حسابداران رسمی آمریکا** (AICPA)
گزارش می‌دهد که تعداد دانش‌آموختگان حسابداری در سال
۲۰۲۲ کاهش یافته است، و به احتمال زیاد چندین سال طول

محافظت از سرمایه گذاران

چرایی ما و

نقطه تمرکز همه

فعالیت‌های ماست

جهان امروز با وقوع جنگها، نرخهای بهره بالا، تورم و به‌طور
کلی یک شرایط اقتصادی متلاطم، چه اتفاقی می‌افتد.
در میان همه این موارد، مردم همچنان هر روز پولی که
به‌سختی کسب کرده‌اند را در بازارهای سرمایه سرمایه‌گذاری
می‌کنند، با این فرض که متخصصان آموزش‌دیده در سطح
بالا، یعنی حسابرسان مستقل، شغل خود را به بهترین شکل
و با بیشترین توانایی خود همراه با مراقبت و تردید حرفه‌ای
انجام می‌دهند. این ماموریت است؛ این رسالت حرفه
حسابرسی است.

اگرچه من این امتیاز مشخص را داشته‌ام که به‌عنوان یک
مرجع انتظام‌بخشی به‌مدت بیست سال در هیئت نظارت
بر حسابداری شرکت‌های سهامی عام آمریکا کار کنم، اما
هنوز خودم را عضوی از حرفه می‌بینم. در واقع، من خودم
را به‌عنوان هوادار حسابداری و حسابرسی می‌بینم. به یاد
می‌آورم که یکی از اساتید حسابداری من در دانشکده می‌گفت
"حسابداری زبان کسب‌وکار است" و اگر حسابداری بلد باشید،
کسب‌وکار را بلیدید. این من را درگیر کرد و به من انگیزه داد تا

فرهنگ

اکنون، بیابید تمرکز خود را به‌طور مشخص‌تر بر موسسات حسابرسی و مسئولیت آن‌ها در تضمین کیفیت حسابرسی معطوف کنیم. به بیان دیگر، آیا موسسات حسابرسی دارای فرهنگ کیفیت حسابرسی هستند؟ این پرسشهای بسیاری ایجاد می‌کند.

من می‌اندیشم که چه تعدادی از حساب‌رسان تازه‌وارد به حرفه منتخب خود به‌عنوان حرفه‌ای هدف‌محور یا ماموریت‌محور می‌نگرند. آیا از شریک ارشد حسابرسی موسسه، رئیس حسابرسی، شریک اجرایی دفتر محلی، یا شریک کار حسابرسی، مدیر ارشد، مدیر یا ناظر ارشد می‌شنوند که بگوید آن‌ها مسئولیت تضمین کیفیت حسابرسی را برعهده دارند؟ آیا آن‌ها از حسابرسی به‌عنوان یک خدمت عمومی نام می‌برند؟ این‌که سرمایه‌گذاران و بازارهای سرمایه به کار آن‌ها تکیه می‌کنند؟ و از همه مهمتر، این‌که تمرکز بر کیفیت حسابرسی باید نسبت به تقاضاهای صاحبکار و فشارهای بودجه‌ای برتری داشته باشد؟ من اغلب می‌اندیشم که آیا پاسخ این پرسشها باید در ابتدای هر دوره آموزشی در موسسات تکرار شود؟

این ایجادکننده پرسشهای دیگری است: منشور اخلاقی سازمان چیست؟ چه چیزی پاداش داده می‌شود (در چارچوب بودجه قرارگرفتن، راضی نگه‌داشتن صاحبکار)؟ آیا به کیفیت بالای حسابرسی پاداشی هم‌اندازه با ارزیابی جریمه‌های مالی برای مشاهده کیفیت پایین حسابرسی داده می‌شود؟ پاسخ همه این پرسشها، فرهنگ موسسه حسابرسی را تعیین می‌کند.

به‌واقع، برای من به‌طور روزافزون روشن می‌شود که موسسات حسابرسی به یک فرهنگ روشن نیاز دارند تا هدایت‌گر رفتار صحیح باشد، که خود برای تضمین اجرای یکنواخت حسابرسیهای باکیفیت، ضروری است. این رفتارها همچنین به پیشگیری از دیگر رویدادها از جمله تقلب در آزمونهای آموزشی و درج تاریخ زودتر از واقع در اسناد کاری حسابرسی جلوگیری می‌کند و می‌تواند از بعضی اقدامهای اخیر که در سطح بین‌المللی در موسسات دیده‌ایم جلوگیری کند.

بیشتر کارکنان

هیئت نظارت بر حسابداری

شرکتهای سهامی عام را به‌عنوان

جایی فوق‌العاده برای کار کردن

توصیف کرده‌اند

می‌کشد تا مرتفع شود.

من همچنین معتقدم این گفتگو باید شامل تمرکز بر این باشد که "برند" حرفه حسابداری چگونه می‌تواند بازاری شود، به‌گونه‌ای که برای دانشجویان دبیرستان و دانشکده طنین‌انداز باشد. موسسات باید در نظر بگیرند که آیا پایه حقوق بازتاب‌دهنده ارزش واقعی کار حسابرس مستقل هست و با دیگر گزینه‌های شغلی همخوانی دارد یا خیر. همانطور که همگی می‌دانیم، پرداخت اهمیت دارد. من همچنین به مریبان توصیه می‌کنم که روشهای جدید و خلاقانه را در نظر بگیرند تا در کلاس به حسابداری و حسابرسی جان ببخشند و همه ذینفعان باید تمرکز روزافزون بر تشویق تنوع در پیش‌زمینه‌ها داشته باشند. همانطور که پیش از این اشاره کردم، هیئت نظارت بر حسابداری شرکتهای سهامی عام امریکا از طریق برنامه دانش‌پژوهی، از این تلاشها حمایت می‌کند.

به‌طور خلاصه، حرفه نقشی روشن و صریح در تضمین کیفیت حسابرسی دارد. به‌طور ساده، کیفیت ضعیف حسابرسی برای حرفه حسابرسی مناسب نیست.

در نظر گرفته شود و از فرهنگ موسسه حسابرسی حذف شود. به همین منظور، رهبری سازمان باید به صورت دوره‌ای مکث کرده و نبض وضعیت موجود فرهنگ سازمانی را در دست بگیرد و درک عمیقی از این مسئله پیدا کند که آیا فرهنگ سازمانی برای پشتیبانی از حسابرسی‌های باکیفیت طراحی شده است یا خیر. متأسفانه، من حدس می‌زنم بسیاری از موسسات به احتمال و به طور ویژه با توجه به قوانین نانوشته، درمی‌یابند که کیفیت حسابرسی در صدر و مرکز قرار ندارد. به طور ایده‌آل، فرهنگ سازمان همه اعضای هر گروه کار حسابرسی را برمی‌انگیزاند تا روز خود را با این هدف شروع کنند که یک کار برای بهبود کیفیت حسابرسی انجام دهند. قدرت این فرهنگ را در نظر بگیرید.

بازنگری کیفیت کار

اکنون، اجازه بدهید سامانه کنترل کیفیت موسسه و چگونگی اثرگذاری آن بر فرهنگ سازمان و کیفیت حسابرسی را در نظر بگیریم. در بررسی کیفیت حسابرسی انجام شده توسط موسسات حسابرسی، یک عامل وزن زیادی دارد: یک سامانه کنترل کیفیت با عملکرد مناسب. یک سامانه کنترل کیفیت موثر، شاید تنها مهمترین "قطعه پازل" در عملکرد حسابرسی‌های یکنواخت باکیفیت باشد.

یک جز از سامانه کنترل کیفیت موسسه، به بازنگری کیفیت کار مربوط است. توجه شما را به شرحی که به تازگی توسط کارکنان هیئت نظارت بر حسابداری شرکتهای سهامی عام امریکا با تمرکز بر بازنگری کیفیت کار منتشر شده و در آن تاکید شده موسسات حسابرسی به طور روزافزون در حال قصور در اجرای این کارکرد هستند، جلب می‌کنم. ۴۲ درصد از موسساتی که هیئت در سال ۲۰۲۲ مورد بررسی قرار داده است، در کنترل کیفیت مربوط به بازنگری کیفیت کار ایراد داشتند، که نسبت به ۳۷ درصد در سال ۲۰۲۰ افزایش داشته است. یک بازنگری کیفیت کار دقیق که به وسیله یک بازبینی‌کننده واجد شرایط و واقع بین انجام شده باشد، به عنوان یک بازرسی معنادار از کیفیت کار انجام شده به وسیله گروه کار عمل می‌کند. این حوزه‌ای است که نیاز به زمان و توجه بیشتر دارد.

یک مطالعه دانشگاهی که به تازگی انجام شد، بیان کرد حسابرسی‌هایی که درباره کنترل‌های داخلی صاحبکار اظهار نظر مردود صادر می‌کنند، با اثرگذاری منفی روی پرونده شغلی خود روبه‌رو می‌شوند. این مطالعه اشاره کرد که وقتی حسابرسان به طور تاریخی به عنوان محافظان بازار سرمایه دیده شده‌اند، اغلب با بدهستان بین انجام وظایف محول شده خود نسبت به عموم و حفظ رابطه مثبت با صاحبکاران خود روبه‌رو هستند. این مطالعه نتیجه‌گیری می‌کند که "از آنجا که حرفه حسابرسی تمرکز بیشتری بر پیشینه‌سازی سود و پذیرفتن فرهنگ صاحبکار به عنوان پادشاه "معطوف کرده است، چنین بدهستانی آشکارتر شده است."

فرهنگ یک مبحث مبهم است که سیاستها و رویه‌های رسمی گسترده را دربر می‌گیرد. اما مانند هر سازمانی، فرهنگ موسسه حسابرسی از به اصطلاح "قوانین نانوشته" نیز اثر می‌پذیرد. بدون حفظ یک تمرکز مصمم بر اهمیت کیفیت حسابرسی، فرهنگ یک سازمان نمی‌تواند متضمن آنچه سازمان می‌خواهد طراحی کند و آنچه سرمایه‌گذاران انتظار دارند، باشد.

برای اهداف ما، پیشنهاد می‌کنم گفتگو را به حوزه‌های زیر در موسسات حسابرسی بکشانیم: اول، رفتارهای شامل اطلاع‌رسانی‌های خارجی و داخلی، منشور اخلاقی سازمان و چگونگی پاسخگویی سازمان به فشار صاحبکار و پشتیبانی از گروه کار حسابرسی؛ دوم، تصمیم‌های گرفته شده به وسیله موسسه با توجه به این که رفتارها و اقدامهای مشخص چطور پاداش‌دهی یا مجازات می‌شوند و چگونه موسسه عوامل پرتی گروه حسابرسی را به حداقل می‌رساند؛ و سوم، سامانه‌ها شامل سیاستهای رسمی، رویه‌ها، ساختار سازمانی، یادگیری و آموزش، سامانه مدیریت عملکرد، آیین رفتار حرفه‌ای و سیاستهای اخلاق حرفه‌ای.

همه این سه عامل، رفتار، تصمیمها و سامانه‌ها، با هم کار می‌کنند تا آن قوانین نوشته و نانوشته را تدوین کنند، در این باره که چه چیزی پذیرفتنی و مناسب به نظر می‌آید. هر چیزی که از عملکرد حسابرسی باکیفیت بکاهد، نباید پذیرفتنی

از حسابرسیهای بازنگری شده، یکی یا بیشتر از کاستیهای بخش ۱-الف (Part I.A) دارند. بعدتر، کارکنان هیئت نظارت بر حسابداری شرکتهای سهامی عام امریکا پیش بینی می کنند که متوسط نرخ یافته های بخش ۱-الف بین شش موسسه شبکه ای جهانی ایالات متحد، از حدود ۲۰ درصد از حسابرسیهای بازنگری شده در سال ۲۰۲۱ به ۳۰ درصد در سال ۲۰۲۲ خواهد رسید. این افت محسوس در کیفیت حسابرسی، باز هم براساس نتایج بازرسی، این پرسش را مطرح می کند که آیا موسسات با "حساس فوریت" کافی واکنش نشان می دهند و اگر خیر، چرا خیر؟

آیا بهبود کیفیت حسابرسی یک "بستر حیاتی" است؟ دوباره، اگر خیر، چرا خیر؟ اگر خیر، آیا به این دلیل است که طی دهه گذشته، تعداد به نسبت کمی از ارائه دوباره صورتهای مالی شرکتهای سهامی عام اتفاق افتاده است، یا تا سال گذشته، روندهای مطلوب مستمر اقتصاد کلان؟

بدون در نظر گرفتن سطح پایین ارائه دوباره صورتهای مالی، من ادعا می کنم که انتظارات سرمایه گذاران، شرایط اقتصادی متلاطم کنونی و روندهای بازرسی ما، عزمی برای بهبود کیفیت حسابرسی پدید آورده اند.

با نگاه به توضیحاتی پیرامون کاهش کیفیت حسابرسی، شاید محتمل ترین دلیل، آموزش، مربیگری و مسایل مربوط به استعداد باشد. به طور خاص، حسابرسان جدید که در سال ۲۰۲۰ استخدام شده اند، طی دوره همه گیری کووید (COVID)، که بیشتر زمان سه سال گذشته را به صورت از راه دور کار کردند، از مزایای آموزش حضوری و مهمتر از همه، توانایی کار جمعی در یک محیط حسابرسی با حضور گروهی از همکاران دارای تجربه بیشتر، محروم بوده اند.

حسابرسانی که طی سال ۲۰۲۰ و به احتمال در سال ۲۰۲۱ استخدام شدند، و فقط یا بیشتر کار از راه دور انجام داده اند، در موقعیت منحصر به فردی قرار دارند. تجربه ورود به کار آنها، در آنچه سرنوشت سازترین سالهای کاری پنداشته می شود، بسیار متفاوت با آنچه حسابرسان قبلی تجربه کرده اند (و آنچه همه ما تجربه کردیم)، بوده است. آنها ممکن است کمبود دانش فنی حسابداری و حسابرسی داشته باشند و به احتمال، طی پیشروی در مسیر شغلی خود، با

کیفیت بسیار شبیه به اکسیژن است

وقتی موجود و فراوان است

به سادگی از کنارش می گذرید

و فقط وقتی که نباشد

به واقع متوجه آن می شوید

روندهای کیفیت حسابرسی

شاید این نقطه مطلوب برای مکت کردن و صحبت درباره چگونگی تعریف کیفیت حسابرسی باشد. تعاریف و معیارهای زیادی وجود دارد، اما می خواهیم بگویم که کیفیت بسیار شبیه به اکسیژن است. وقتی موجود و فراوان است به سادگی از کنارش می گذرید و فقط زمانی که نباشد به واقع متوجه آن می شوید.

برای اهداف ما در امروز بعد از ظهر، وضعیت کیفیت حسابرسی را از منظر نتایج بازرسیها در نظر می گیریم. من باور دارم که نتایج بازرسیها، شاخص درخور توجهی برای کیفیت حسابرسی هستند. در حالی که نتایج برای هر موسسه فرق می کند، کیفیت حسابرسی به عنوان یک کل، متاسفانه در حال کاهش است. این روند اخلاک گر، محافظتی که سرمایه گذاران مستحق آن هستند را زیر سوال می برد و می تواند نقش حرفه حسابرسی را به چالش بکشد.

از همه بازرسیهای سال ۲۰۲۲، می بینیم که ۴۰ درصد

سهامی عام امریکا به سرمایه‌گذاران و همچنین به حرفه حسابرسی کمک می‌کند.

• موسسات حسابرسی نیاز به یک فرهنگ روشن دارند که منجر به تشویق رفتارها، تصمیمها و سامانه‌های درست شود که برای تضمین حسابرسیهای یکنواخت و باکیفیت ضروری هستند.

چیزی که ما را به این پرسش برمی‌گرداند که "چه کسی مسئول کیفیت حسابرسی است؟" در حالی که تعدادی از گزینه‌ها همگی در این زمینه نقش ایفا می‌کنند، حسابرسان و موسسات حسابرسی نقشی حیاتی ایفا می‌کنند و باید برای برعکس کردن روند نزولی کنونی، دست به اقدام بزنند.

در پایان، اجازه بدهید شما را با آخرین گفته آقای باروخ ترک کنم. او گفت "هر وظیفه‌ای که بر عهده دارید، با قلب و روح خود آن را انجام بدهید." امیدوارم ما به این روحیه در انجام وظایفمان جامه عمل بپوشانیم.

از توجه شما سپاسگزارم و از پرسشهای شما استقبال می‌کنم.

پانوشتها:

- 1- Ensuring Integrity: The 18th Annual Audit Conference
- 2- Gatekeeper
- 3- Public Watchdog
- 4- Critical Audit Matters (CAMs)

منبع:

- George R. Botic, **Who is Responsible for Audit Quality?**, Speech at Ensuring Integrity: The 18th Annual Audit Conference, Baruch College/ Zicklin School of Business, November 2023

شکاف شایستگی روبه‌رو هستند.

آن حسابرسانی که در سال ۲۰۲۰ استخدام شدند، اکنون به احتمال حسابرسان ارشد هستند که بر کار کارکنان جدیدتر نظارت و مربیگری می‌کنند. موسسات باید در نظر بگیرند که آیا برنامه‌های یادگیری و آموزش و همچنین فرصتهای مربیگری رسمی و غیررسمی برای رسیدگی به نیازهای فنی حسابداری و حسابرسی کارکنان کافی هستند یا خیر.

رویدادهای بحرانی حسابرسی

قبل از به‌پایان رساندن صحبت‌هایم، می‌خواهم به‌طور خلاصه به رویدادهای حسابرسی یا موضوعات بحرانی حسابرسی^۴ (CAMs) اشاره کنم. این حوزه‌ای است که توجه و نگرانی سرمایه‌گذار به‌طور روزافزون به آن معطوف شده است، زیرا میانگین تعداد موضوعات بحرانی حسابرسی گزارش شده همچنان در حال کاهش است. من خوشحالم که این مبحث به برنامه کار پژوهشی استانداردگذاری افزوده شده است و مشتاق دریافت پیشنهادهای احتمالی هستیم. در حالی که گروه‌های کار حسابرسی طی ماه‌های آینده در حال انجام حسابرسیهای موردانتظار هستند، من تمرکز نوسازی شده بر تضمین این‌که همه موضوعات بحرانی حسابرسی برای قرارگرفتن در گزارش حسابرس، شناسایی و ارزیابی می‌شوند را تشویق می‌کنم. موضوعات بحرانی حسابرسی وسیله‌ای قدرتمند برای حسابرسان هستند تا به سرمایه‌گذاران و دیگر ذینفعان، بینشهای سودمند درباره حسابرسی ارائه کنند.

نکات مهم

ما امروز موضوعهای زیادی را پوشش دادیم، بنابراین اجازه بدهید با بیان چند نکته شما را ترک کنم:

• حرفه حسابرسی یک حرفه منعطف و شریف است که نقشی حیاتی در جامعه ما ایفا می‌کند. جزیی از این حرفه بودن امتیاز است؛ اگرچه گفته می‌شود "امتیاز بزرگ، با خود مسئولیت بزرگ به‌همراه دارد."

• حسابرسان محافظان بازارهای سرمایه هستند که از سرمایه مردم نگهداری می‌کنند.

• برنامه راهبردی هیئت نظارت بر حسابداری شرکتهای